

Bladserne staa ledige. Det forekommer mig dog at være et uheldigt Resultat, naar der f. Ex. skal vælges 6 Medlemmer ved en aarlig Afgang af Borgerrepræsentanter, at man saa kun skulde naae til faae 3.

En anden Del af den ærede Forslagsstillers Ballast er jo Ophævelsen af Censur for Deltagelsen i Valg. Jeg maa tilstaa, at efter min Mening kan man ved kommunale Valg med Rette stille den Fordring til den, som skal deltage i Valget, at han yder Skat til Kommunen. Kommunale Forsamlings Opgave er i saa væsentlig Grad Anvendelsen af de Midler, som komme ind i Kommunen væsentlig gennem Skatter, at det netop er Skattehernes Repræsentanter, som fremfor alt ere kaldede til at sidde i denne Forsamling; det er Skatteherne, der bør repræsenteres deri. Ved politiske Repræsentationer kan man have meget forskellig Mening om, hvad og hvorledes der skal repræsenteres, men de Momenter, som gjøre, at man har antaget, at Menneskerettighederne, Menneskeværdet, kort sagt Eksistensen som Statsborger, kunde udtræbe, at man er repræsenteret i lovgivende Forsamlinger, ere efter min Formening ikke tilstede ved kommunale Forsamlinger. Jeg kan derfor for mit Bedkommende ikke stemme for noget Forslag, der vil ophæve al Censur for at deltage i kommunale Valg.

Endelig det tredie Punkt, som den ærede Forslagsstiller har draget frem i sit Lovforslag, er Valgretten for Kvinder. Jeg skal ikke indlade mig videre paa dette Spørgsmaal. Den Udvikling, som foregaar med Hensyn til Kvindens Stilling i Samfundet, har efter min Formening, i alt Fald her i Landet, faa langt tilbage, inden vi naae til Spørgsmaalet om Kvindens Repræsentation og Deltagelse i repræsentative Forsamlinger, at jeg ikke finder nogen Anledning til at fordybe mig heri. Hvilken Udvikling Spørgsmaalet om Kvindens Stilling i Samfundet vil tage, tror jeg ikke, der er Mange, der kunne have nogen begrundet Mening om. Der er opstillet mange findrige og aandfulde Theorier derom, og Udviklingen har for Diebliffet en Retning, og en Gænge, som man ikke kan misfænde; men hvilke Forhindringer for denne Udviklings Fortsættelse i sin ubøielige Konsekvens der kunne frembyde sig under Udviklingen, er der Ingen, der har nogen begrundet Mening om. Det er, som ofte fremhævet, en Udvikling, en Revolution af saa overordentlig indgribende Betydning, at den, som vil syse dermed, vistnok altid maa passe paa at optræde med Forsomsed, naar han vil optræde reformerende paa det Gebet. Jeg beundrer det kolde Blod, hvormed Forslagsstilleren trøster os med, at vi dog altid

kunde have Udsigt til at beholde henved Halvdelen af Repræsentanterne i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, selv om hans Forslag blev vedtaget, fordi Kvinderne kun vare lidt over Halvdelen. Det var ganske vist en Trøst, men jeg tror dog, at de Fleste ville være paa det Rene med, at naar det Tilfælde indtraadte, var der stet en saadan social Forandring i vort Samfund, at man ikke rigtig vidste, hvorledes det vilde stille sig. Af alle den ærede Forslagsstillers Planer paa dette Omraade maa jeg dog sige, at det Forslag, at ogsaa gifte Kvinder, Husfruer, skulde have Valgret, forekommer mig at være det mest risikable. Jeg ved ikke, hvorledes den ærede Forslagsstiller har tænkt sig, at Forholdet vilde blive i et Ægtekab, hvor Manden og Konen stemte paa forskjellige Partier! Forholdet mellem Mandfolk, som stemme paa forskjellige Partier, er ikke saa ublandet godt. Det er i Reglen ikke saaledes, at det vilde slaa til til den Fortrolighed og Tillid, der skal være mellem Ægtefæller. Jeg tror, at hvis man skulde gjøre Noget i den Retning, maatte man tillige tage under Overveelse, hvilke Forandringer der skulde gøres i de ægtefællelige Forhold overfor de Ulemper, der let heraf vilde udvikle sig.

Det er de Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsætte til Lovforslaget; indlade mig paa en nærmere Kritik af den ærede Forslagsstillers Methode med Hensyn til Forholdstalsvalg, som han med stor Grundighed har udviklet for Forsamlingen, tør jeg ikke, og det kan jeg ikke. Jeg kan ikke vurdere den, ikke tilstrækkelig gennemskue den, og jeg tør derfor ikke kritisere den; men de principielle Bemærkninger, jeg har tilladt mig at fremsætte, ville ogsaa efter min Formening være tilstrækkelig afgjørende for den Stilling, jeg maa indtage til Lovforslaget. Jeg skal stemme for dets Overgang til 2den Behandling, da det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller har Krav paa, at hans Forslag bliver behandlet, men jeg skal slutte, som jeg begyndte, med at lægge et godt Ord ind hos Thinget for, at den lille Nødvendighedslov, vi ville faae fra det andet Thing, ikke maa blive slaaet ihjel, fordi vi ikke samtidig kunne faae foretaget principielle Forandringer i Valgmethoden for de kommunale Valg.

Judenrigsministeren (Singers Lev):

Den ærede Forslagsstiller har jo i denne Lov optaget som §§ 2 og 3 det Væsentlige af en Lov, som jeg har tilladt mig at fremsætte i det andet Thing. Jeg er ikke den ærede Forslagsstiller taknemlig derfor.